

Jeg mener altsaa, at hvorledes vi end be-
trakte dette Spørgsmaal, hvad enten vi se
det fra det strengt grundlovsmæssige Stand-
punkt, som jeg er enig med det ærede Med-
lem for Svendborg Amts 5te Valgkreds
(Høgsbro) i at betragte det Spørgsmaal fra,
eller fra det Standpunkt, at de forskellige
Befolkningsdele, Befolkningslag bør være
repræsenterede — i ethvert Tilfælde kommer
jeg til det Resultat, at dette Forslag er
ganske umuligt. Paa den anden Side øns-
ter jeg ikke — jeg har udtalt det tidligere
og gentager det her — at komme til de 137
Valgkredse. Saa er der en tredje Udvej:
at gaa til en Grundlovsændring, og jeg vil
ønske, at man her fra Oppositionens Side
principalt vil stille sig paa det Standpunkt;
men hvis det ikke er muligt, saa er der
endnu en Vej, et fjerde Standpunkt, man
kunde stille sig paa, nemlig det Standpunkt,
jeg antydede, det, at man faktisk foregriber
en Grundlovsændring, idet vi gaa ud fra, at
herafter sætter man i Stedet for 16,000,
20,000 eller 22,000 pr. Valgkreds, og at
man paa Basis deraf foretog en Forandring
af Valgkredsene og saa forbeholder Fremtiden
at fæstne denne paa grundlovsmæssig Maade.

Hvis der endelig mod dette skulde blive
indvendt, at man jo herigennem vilde i ikke
ringe Grad forandre dette Tings Fysiognomi,
saa siger jeg, at det, tror jeg, er at regne
for smaat. Naar Forholdet er det, at Be-
folkningen har forandret Fysiognomi ved den
omtalte Forfyndning fra Land til By, saa
er det dog rimeligt og billigt, at ogsaa
Folkerepræsentationen forandrer Fysiognomi.
Jeg tror, at de, der nu mene at kunne værges
Landkredsene mod en for stærk Magt fra
Bykredsens Side, tage fejl, hvis de tænke
at vinde noget væsentligt derved. Derfor
de ved Indførelse af en Valgkredsordning
gøre nogen Uret mod nogen Del af Befolk-
ningen — og de, der her er Tale om at
gøre nogen Uret mod, ville fortrinsvis være
Kjøbenhavn og Købstæderne — saa tror jeg,
det er en Uret, der vil vende tilbage mod
den, der begaar den. Oberhovedet tror jeg,
at Valggeometri er noget af den allertarve-
ligste Politikk, der kan findes, en Politikk,
som i Reglen hæbner sig paa dem, der drive
den. Hvis nogen af de ærede Medlem-
mer er betænkelig ved at gaa den Vej, jeg
har antydet, idet de mene, at Kjøbenhavns
Befolkning og Købstædernes Befolkning saa
for stærk Overvægt derved, siger jeg, at jeg
tror ikke, at de gøre klogt i aabenhjst ober-
for Grundlovens udtryffelige Bestemmelse og
over for de store Uretfærdigheder, hvorunder
vor Valgordning ligger, at fastholde nogen Uret.
Jeg tror, at de, der ville bjerge særlige

Interesser paa denne Konto, hurtigt vilde
komme til at fortryde det selv. Der vil sit-
kert nok ikke være et taknemmeligere Agita-
tionsstof, ikke alene i Kjøbenhavn, men i
hele Landet, end dette at kunne sige, at det
danske Folketing har ved Fastfættelsen af
Valgkredsloven forskudt det Grundlag, hvor-
paa Folketinget selv staa. Det har forskudt
den almindelige Valgret, som er anerkendt i
Grundloven. Jeg siger, at i det Dødblik
Folketinget i nogen væsentlig Grad gaar
bort fra dette Grundlag, svækker det sig
selv. Jeg tror, at det første og det sidste,
som Folketinget burde holde paa i denne
Sag, er en retfærdig Opretholdelse af Valg-
retten, enten det saa sker paa den ene eller
anden af de Maader, jeg her har antydet,
og jeg tror ikke, at man vil rejse nogen Ind-
vending herimod, ligetom jeg heller ikke kan
tænke mig, at den høje Regering skal kunne
modsætte sig et fuldt Retfærdighedskrav fra
dette Tings Side med Hensyn til at ordne
Valgkredsene. Jeg kan endnu mindre tro,
at Landstinget kan modsætte sig, at dette
Ting ønsker at staa fast og sikkert paa det
Grundlag, hvorpaa det skal staa efter Grund-
loven. Landstinget vil ikke kunne modsætte
sig dette saa meget mindre, som de Inter-
esser, der kunde være Tale om at værne
ved Valgkredsloven, have fundet deres Ud-
tryk i Landstinget, der er en særlig Repræ-
sentation baade for de store Jordbestidere
og de mindre Jordbestidere og for Køb-
stæderne. Men dette Ting burde være et
Udtryk for den Tanke, at den ene Mand er
lige saa god som den anden, at hver Mand
har een Stemme, og at Stemmerne ere lige
gode, enten de saa komme fra en Haand-
værksmand eller en Greve, en Storbonde
eller en lille Bonde. Dette Ting har sin
Styrke i: Een Mand een Stemme, og den
ene Stemme er lige saa god som den anden.
Jeg tror, at Folketinget vilde svække sig
selv, hvis det paa nogen Maade vilde lade
sig røkke fra dette Grundlag, og jeg kan ikke
tro, at de Faktorer, som vi skulle forhandle
med i denne Sag, Regeringen og Landstin-
get, kunne modsætte sig en fuldt retfærdig
Ordning fra Folketingets Side.

Bojsen: Det ærede Medlem, som ind-
ledelede Forhandlingen i Dag (Høgsbro), satte
i Spidsen for sine Udtalelser saavel som
og saa i Slutningen af sit Foredrag en meget
stærk Udtalelse om, at det foreliggende For-
slag var grundlovstridigt i sine Ord og i
sin Mand. Det er jo meget stærke Ord, og
jeg kan ikke nægte, at da det samme ærede
Medlem er Tingets højtærede Formand, har
det forundret mig, at han i sin Egenstaa af